

ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΠΡΟΣΟΧΗΣ –ΥΠΕΡΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ

Είναι πλέον πολύ γνωστή η παρουσία σε κάποια παιδιά της Δυσκολίας στην Προσοχή – ή αλλιώς Σύνδρομο Διάσπασης Προσοχής/Υπερκινητικού παιδιού (ADHD-Attention Deficit Hyperactivity Disorder). Η δυνατότητα ενός παιδιού να εστιάζει σε ένα θέμα, και να μην αποσπάται, είναι σημαντική στη μαθησιακή επιτυχία του παιδιού. Για να επιτευχθεί αυτό, κάποια παιδιά χρειάζονται ειδικές τεχνικές, απουσία θορύβων ή άλλων στοιχείων που μπορεί να τους αποσπάσουν την προσοχή ή μικρό αριθμό μαθητών, ο οποίος εξασφαλίζει πιο προσωπική σχέση με ένα δάσκαλο.

Η Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής-Υπερκινητικότητα (ΔΕΠ-Υ), γνωστή και ως Attention Deficit Hyperactivity Disorder (AD/HD), αποτελεί ένα συχνό πρόβλημα που αναγνωρίζεται κατά τη σχολική ηλικία κι έχει να κάνει με δυσκολίες στη μάθηση και στη συμπεριφορά (Αλεξάνδρου, 2009) και εμφανίζεται σε ποσοστό από 3% ως 6% σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας (Cantwell, 1996). Η ΔΕΠ/ΔΕΠΥ είναι μία εκ γενετής διαταραχή και διαρκεί εφ' όρου ζωής (Pelham, 1994). Κύρια χαρακτηριστικά είναι η ελλειμματική προσοχή, η υπερκινητικότητα και η παρορμητικότητα. Οι εν λόγω δυσκολίες πρέπει να εντοπίζονται, πριν ακόμη πάει το παιδί στο σχολείο, από τους γονείς ή από τη νηπιαγωγό. Η διάγνωση δεν πρέπει να γίνεται εύκολα και επιπόλαια και πρέπει να μελετηθούν όλοι οι παράγοντες της ζωής του παιδιού (Αλεξάνδρου, 2009). Τα παιδιά με ΔΕΠ-Υ συνήθως εμφανίζουν μια αδυναμία στο να κατασκευάσουν ένα εκτελεστικό πλάνο και να οργανώσουν μια δραστηριότητα, συνεπώς κινούνται υπερβολικά και άσκοπα (Αλεξάνδρου, 2009).

Σύμφωνα με τον Αλεξάνδρου(2009) τα κύρια χαρακτηριστικά της διαταραχής αυτής συνοψίζονται ως ακολούθως:

- Ελλειμματική προσοχή
- Υπερκινητικότητα
- Παρορμητικότητα

Αν και τα ακριβή αίτια της διαταραχής δεν έχουν εξακριβωθεί, η πλειονότητα των ερευνών αποδίδουν τη ΔΕΠ-Υ σε νευρολογικής ή γενετικής φύσης αίτια. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι η ΔΕΠ-Υ δεν είναι αποτέλεσμα μειωμένης νοημοσύνης, συναισθηματικής διαταραχής, ανευθυνότητας ή έλλειψης κινήτρων.

Διαγνωστικά κριτήρια για διαταραχή ΔΕΠ-Υ σε παιδιά.

Οι Hallowell & Ratey (2003) αναφέρουν τα ακόλουθα οκτώ (8) κριτήρια τα οποία και θα μπορούσαν να χαρακτηρίζουν παιδιά με ΔΕΠ-Υ. Ωστόσο σημειώνουν ότι τα παρακάτω χαρακτηριστικά θα πρέπει να έχουν διάρκεια εμφάνισης τουλάχιστον έξι μηνών και να είναι παρόντα τουλάχιστον οκτώ από τα παρακάτω:

1. Παίζει συχνά και νευρικά τα χέρια και τα πόδια του ή κάνει συνεχή ανακαθίσματα και συστροφές στο κάθισμά του/της.
2. Έχει δυσκολία στο να παραμείνει ήσυχος/η στο κάθισμά του/της όταν είναι απαραίτητο.
3. Διασπάται εύκολα η προσοχή του από εξωτερικά ερεθίσματα.
4. Έχει δυσκολία στο να περιμένει τη σειρά του σε παιχνίδια ή σε ομαδικές δραστηριότητες.
5. Σπεύδει να «ξεφουρνίσει» βιαστικά απαντήσεις σε ερωτήσεις οι οποίες δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί.
6. Δυσκολεύεται να ακολουθήσει οδηγίες τρίτων.
7. Δυσκολεύεται να διατηρήσει εστιασμένη την προσοχή του σε ασχολίες ή παιχνίδια.
8. Μεταπηδά συχνά από μια ανολοκλήρωτη δραστηριότητα σε μian άλλη.
9. Έχει δυσκολία στο να παίξει ήρεμα και αθόρυβα.
10. Εμφανίζει συχνά ακατάσχετη λογοδιάρροια.
11. Διακόπτει συχνά ή κάνει απρόσκλητες παρεμβάσεις όταν μιλούν άλλοι.
12. Συχνά δείχνει να μην ακούει αυτά που του λένε.
13. Χάνει συχνά πράγματα που είναι απαραίτητα για σχολικές ή οικιακές δραστηριότητες.
14. Εμπλέκεται συχνά σε ριψοκίνδυνες δραστηριότητες χωρίς να λάβει υπόψη τις πιθανές συνέπειες.